

-10-

Erop of eronder

“Lads lit”

Een groep jonge medewerkers publiceerde onlangs een kritisch manifest over de betekenis van “lads lit” voor het Ministerie van Verhalen. Eén zin is me vooral bijgebleven: “We hebben de dure plicht om mooi spel te laten zien.”

Een van de jongens, een enorme voetbalfan, vertelde me desgevraagd wat de groep bezielde: “Waar de “chick lits” keihard afrekenen met getob (“we zijn mooi en hebben macht”), moeten nu de mannen in de aanval. Meer voetbal in onze verhalen betekent scoren met strips en popliedjes. Met zoiets kun je niet verliezen.”

1 letter (is genoeg)

Beknopt, ter zake en puntig, zo zien ze het hier graag. We moeten er staan op het uur U. Anders wordt het ministerie nooit een A-merk. En bieden we onvoldoende steun aan M (de minister).

Het kan nog korter. De brute keizer in het oude Rome besliste met zijn duim over leven en dood. Een aantrekkelijke gedachte: besturen met gebarentaal. Dat moet ik eens aan Edzo voorleggen.

Tragedie

Is werken bij dit ministerie goed voor je carrière? Ik vraag me het af. Ze roddelen hier wat af over mislukte managers. Lachend beschrijft een collega hoe het de voorganger van Edzo Pos verging. “Hij kwam binnen als succesnummer. Natuurlijk zagen we allemaal de angst in zijn ogen, zijn angst om alles te verliezen. We wisten meteen, dat gaat fout, onafwendbaar. Hij heeft nog lang gesparteld. We kregen zelfs meelij met hem. Uiteindelijk ontlied ook hij zijn noodlot niet.”

“Waar ging het mis?”, vraag ik. De collega: “Het ging om iets kleins, ik weet de reden niet meer precies. Elke leider struikelt over een molshoop, terwijl hij een berg beklimt. Hij kocht op werkbezoek een zonnebril op kosten van de zaak. Zoiets.”

Ik denk aan Barbara W. Tuchman en haar “Mars van Dwaasheid” (1984). Vol met dwaze leiders die zichzelf in de vingers snijden, ook na gewaarschuwd te zijn.

Zwart - wit

De jaarlijkse Sterne-bundel wordt aangekondigd. Ik moet bekennen dat ik niet weet wie Sterne is. Het blijkt een schrijver; Laurence Stern, uit de 18e eeuw. Sterne publiceerde ooit een boek met twee zwarte bladzijden. Veelzeggende bladzijden, over een voor iemand schaamtevolle periode. In die geest publiceert het Ministerie van Verhalen jaarlijks de Sterne-bundel, vol met zwarte verhalen. Over totaal mislukt beleid. Over schaamteloze voornemens, met een desastreuze afloop.

Alwetende Verteller

Verhalende ondernemers zijn dol op onmogelijke keuzes. Een sterk verhaal smeekt om sterke keuzes.

Ze hopen altijd op het onverwachte wonder. Verhalende ondernemers geloven altijd in de goede afloop, al is het tegen beter weten in.